

delse, når en administrativ myndighed i et andet Schengenland har truffet afgørelse om udsendelse af en udlænding på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning, men hvor udlændingen ikke er indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket i medfør af Schengenkonventionen. Det foreslås derfor, at udlændingeloven ændres således, at der skabes fornøden hjemmel hertil.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Det foreslås endvidere, at Udlændingestyrelsen og politiet får adgang til uden udlændingens samtykke at indhente fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om rent private forhold, om en udlænding, der opholder sig her i landet, fra en myndighed i et andet Schengenland, der har truffet endelig afgørelse om udsendelse af den pågældende, hvis indhentelsen er nødvendig til brug for de danske myndigheders afgørelse om udsendelse af den pågældende som følge af det andet Schengenlands udsendelsesafgørelse.

Det foreslås ligeledes, at Udlændingestyrelsen og politiet får adgang til uden udlændingens samtykke at videregive fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om rent private forhold, om en udlænding, der er udvist af landet efter bestemmelserne i udlændingelovens kapitel 4, til myndigheder i andre Schengenlande, hvis videregivelsen er nødvendig til brug for myndighedens afgørelse om udlændingens udsendelse af det pågældende land.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Som anført i afsnit 3 er det i direktivets artikel 5 fastslået, at beskyttelsen af personoplysninger skal sikres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 er i Danmark gennemført ved lov nr. 429 af 31. maj 2000 om lov om behandling af personoplysninger, der trådte i kraft den 1. juli 2000 (persondataloven). Beskyttelse af personoplysninger, som udveksles i forbindelse med anvendelsen af direktivet om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere, vil derfor i Danmark ske i overensstemmelse med reglerne i persondataloven.

Som anført i afsnit 3 følger det endvidere af direktivets artikel 7, at Schengenlandene indbyrdes udligner de finansielle ubalancer, som måtte opstå som følge af anvendelsen af direktivet, hvis udsendelsen af udlændingen ikke kan ske for udlændingens regning.

Efter artikel 7, 2. led, 1. pkt., vedtager Rådet senest den 2. december 2002 de nærmere kriterier og bestemmelser. Rådet har endnu ikke vedtaget de nævnte kriterier og bestemmelser.

Efter udlændingelovens § 58 f kan ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætte nærmere regler om politiets betaling for udgifter, som andre Schengenlande har afholdt i forbindelse med udsendelse af udlændinge. Efter forarbejderne til bestemmelsen (lovforslag nr. L 222 af 10. april 1997, som blev vedtaget som lov nr. 410 af 10. juni 1997 om ændring af udlændingeloven (Schengenkonventionen m.v.)) bemyndiger bestemmelsen ministeren for flygtninge, indvandrere og integration til at fastsætte nærmere regler om, at politiet kan afholde udgifter til opfyldelse af Danmarks forpligtelser efter Schengenkonventionens artikel 24, såfremt en udligningsordning måtte blive vedtaget af Eksekutivkomitéen (nu Rådet).

Bestemmelsen forudsættes anvendt til at fastsætte nærmere regler i overensstemmelse med de regler, som Rådet skal vedtage efter direktivets artikel 7, 2. led.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget

Gennemførelsen af Rådets forordning 2001/1091/EF af 28. maj 2001 om fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold skønnes ikke at indebære økonomiske eller administrative konsekvenser.

Gennemførelsen af Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere skønnes at ville indebære visse begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for Udlændingestyrelsen og politiet. Det er imidlertid på nuværende tidspunkt ikke muligt nærmere at vurdere omfanget af de økonomiske og administrative konsekvenser. Det kan således ikke på nuværende tidspunkt forudses, i hvor mange tilfælde der vil kunne blive tale om, at danske myndigheder skal fuldbyrde en udsendelsesafgørelse, der er truffet i et andet Schengenland. Det skyldes bl.a., at flere lande endnu ikke har besluttet, hvordan direktivet skal gennemføres.

Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af direktivets artikel 7, at Schengenlandene indbyrdes udligner de finansielle ubalancer, som måtte opstå som følge af anvendelsen af direktivet, hvis udsendelsen af udlændingen ikke kan ske for udlændingens regning. Efter artikel 7, 2. led, 1. pkt., vedtager Rådet senest den 2. december 2002 de nærmere kriterier og be-